

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118205288
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118205288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Michala Novotného v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. K., nar. XX. M. XXXX, bytom u matky, zast. procesným opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny E., dieťa rodičov: matky - C. K., nar. XX. Q. XXXX, bytom K. X, K. a otca - M. K., nar. XX. V. XXXX, bytom J. O. X, K., zast. opatrovníčkou: T. P., nar. XX. M. XXXX, bytom J. O. X, K., o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. augusta 2018 č. k. 17P/18/2018-54 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 17P/18/2018-54 súd prvej inštancie I. návrh otca, (ktorý bol rozhodnutím OS Bratislava IV č.k. 25Ps/16/2016 zo dňa 30. mája 2018 obmedzený v spôsobilosti na právne úkony a bola mu ustanovená opatrovníčka, ktorá ho zastupuje vo veciach, v ktorých bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony) zamietol a II. účastníkom konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa ust. § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ZoR (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „ZoR“) a § 52 a § 58 C.m.p. (zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C.m.p.“).

3. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že otec maloletého sa návrhom domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na mal. Z. zo sumy 50 eur na sumu 30 % zo sumy životného minima, nakoľko nie je v jeho možnostiach platiť výživné v takej výške ako bolo stanovené rozsudkom č. k. 24CoP/63/2015-168, pričom jeho zdravotný stav mu nedovoľuje zamestnať sa. Matka s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila, poukázala na to, že otec platí výživné len sporadicky, aj to nie vo výške stanovenej súdom. Zlý zdravotný stav si zapríčinil sám nadmerným požívaním alkoholu a omamných látok. Uviedla, že predal 3-izbový byt v K., z čoho mu boli vyplatené finančné prostriedky. Pokiaľ ide o maloletého, náklady na jeho starostlivosť od posledného určenia vyživovacej povinnosti vzrástli, má zdravotné problémy spojené s epilepsiou, liečbu v plnej výške hradí matka. Procesný opatrovník navrhol návrh otca na zníženie výživného zamietnuť, nakoľko nie je v záujme maloletého.

4. Výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 27P/77/2014-150 z 22. júna 2015 v spojení s rozsudkom tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 24CoP/63/2015-168 zo dňa 21. októbra 2015, ktorý nadobudol v časti určenia výživného pre maloletého právoplatnosť dňa 10. novembra 2015. Týmto rozsudkom bolo určené výživné na maloletého v sume 50 eur mesačne. V čase ostatného určenia vyživovacej povinnosti otcov mesačný príjem pozostával z invalidného dôchodku vo výške 327,50 eur,

z ktorého mu boli vykonávané exekučné zrážky vo výške 20,24 eur, platil nájomné vo výške 180 eur. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto veci poberal navrhovateľ invalidný dôchodok vo výške 331,50 eur mesačne, náklady na bývanie má cca v sume 100 eur, náklady na stravu cca v sume 104 eur mesačne, náklady na lieky cca v sume 50-80 eur mesačne, výživné na maloletého nepravidelne vo výške 30 eur mesačne. Pokiaľ ide o matkou maloletého poukazovanú skutočnosť predaja bytu a získaných finančných prostriedkov, tieto spotreboval na úhradu dlhov.

5. Pokiaľ ide o pomery na strane maloletého, tento nastupuje do 5. ročníka ZŠ, má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, trpí epilepsiou (mesačne 50 eur kontroly), strava pre maloletého predstavuje mesačne sumu 150 eur, oblečenie 50 eur, ZRPŠ 15 eur, výdavky na knihy, výučbu cudzieho jazyka. Maloletý býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou a dvoma súrodencami. Príjem matky v súčasnosti pozostáva z rodičovského príspevku v sume 214,70 eur, rodinných prídavkov na 3 deti spolu v sume 70,56 eur, výživného na dve mladšie deti v sume 200 eur. Náklady na domácnosť matka vyčíslila sumou 130 eur (elektrika, plyn, rozhlas).

6. Z takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie uzavrel, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, nakoľko na strane otca sa nezmenili pomery tak, aby odôvodňovali zníženie výživného. Výživné v sume 50 eur, ktoré momentálne je povinný otec uhrádzať predstavuje len 15 % z jeho súčasného príjmu (331,50 eur), teda takto určené výživné je pod uvedenou hranicou súdom ustálenou praxou určenia výživného v rozmedzí 20 % - 30 % čistého mesačného príjmu povinného rodiča. Otec si sám zaviniel svoju súčasnú nepriaznivú životnú situáciu vzniknutú nadmerným konzumovaním alkoholu a iných návykových látok, s následnými zdravotnými komplikáciami, keď nie je schopný žiadnej pracovnej činnosti. Deti nemôžu byť sankcionované znížením výživného z tohto dôvodu, preto súd návrh na zníženie výživného zamietol. K rovnakému záveru dospel okresný súd pri rozhodovaní o znížení výživného na maloletého Z. už v konaní č.k. 27P 110/2016 zo dňa 6. februára 2017, kedy bol obdobný návrh otca rovnako zamietnutý.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie otec prostredníctvom opatrovníčky, namietajúc nesprávne vyhodnotenie príjmových pomerov na strane otca. Po odrátaní nákladov na bývanie, lieky, obedy, lekárov, hygieny, nákladov na rehabilitáciu zostáva navrhovateľovi 30 eur, preto žiada zmeniť rozhodnutie tak, že zaviazá otca na platenie výživného vo výške 30 eur. Zároveň požiadal o pridelenie bezplatnej právnej pomoci.

8. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá zotrvala na skutočnostiach ňou poukazovaných už v konaní pred súdom prvej inštancie. Maloletý rastie, s tým súvisí aj nárast výdavkov. Trpí epilepsiou, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Otec vyživovaciu povinnosť dlhodobo neplní, plní ju v rozsahu 30 eur mesačne (nepravidelne), pričom súdom mu bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 50 eur.

9. Procesný opatrovník navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Zníženie výživného na maloletého nie je v záujme maloletého.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou - otcom maloletého dieťaťa (§ 355 a § 357 C.s.p.), prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 65 C.m.p.), pretože konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa možno začať i bez návrhu, postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p.), pričom dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

11. Pokiaľ ide o zisťovanie rozhodujúcich skutočností právne významných pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného treba uviesť, že súd prvej inštancie v tomto smere vykonal rozsiahle dokazovanie zamerané na zistenie ako zárobkových a majetkových pomerov rodičov, tak aj odôvodnených potrieb maloletého Z., zaoberal sa dôkazmi predkladanými otcom na preukázanie jeho zdravotného stavu, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania dôsledne vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, z ktorého dôvodu, keďže sa odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil. Na toto odôvodnenie v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje a dodáva:

12. Predmetom prvoinštančného konania pod sp. zn. 17P/18/2018 bol návrh navrhovateľa - otca maloletého Z. na zníženie vyživovacej povinnosti z ostatne určeného sumou 50 eur mesačne na sumu

30 % sumy životného minima. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na odvolacie dôvody otca je preskúmanie správnosti a postupu súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol.

13. Podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

14. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletých detí, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

15. S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre určovanie výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav tým, že svoje dokazovanie zamerlal na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletého Z., ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých sú maloleté deti plne odkázané a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletých, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Trnava, rozsudkom č.k. 27P/77/2014-150 zo dňa 22. júna 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/63/2015-168. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloletého.

16. Odvolací súd na zdôraznenie poukazuje na to, že k inštitútu výživného pre maloleté dieťa treba pristupovať ako k bazálnemu právu dieťaťa, na ktorom sa majú podieľať obaja rodičia. V zmysle § 28 Zákona o rodine je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahŕňa zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 Zákona o rodine.

17. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je

potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú.

19. Z obsahu spisu, ako aj priloženého spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 27P/77/2014 vyplýva, že naposledy bolo výživné na maloletého Z. určené rozsudkom č.k. 27P/77/2014-150 zo dňa 22. júna 2015, ktorým súd manželstvo rodičov rozviedol, maloletého Z. zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal na platenie výživného mesačne vo výške 50 eur. V čase tohto rozhodnutia bol otcov mesačný príjem vo výške 327,50 eur, t.j. invalidný dôchodok, mesačne mu boli vykonávané zrážky zo mzdy, výdavky na bývanie predstavovali sumu 180 eur. Pokiaľ ide o maloletého, ten mal v čase rozhodnutia 7 rokov, navštevoval I. ročník základnej školy. Matka v tom čase poberala rodičovský príspevok na mal. E. I., nar. XXXX, vo výške 203,20 eur a rodinné prídavky na dve maloleté deti (Z. a E.) spolu v sume 47,04 eur. Maloletý Z. býval spolu s matkou a maloletou dcérou matky E. u starej matky, mesačné výdavky spojené s bývaním mali v sume 100 eur.

20. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu otca na zníženie výživného v tomto konaní k zmene pomerov na strane otca nedošlo. Otcov príjem naďalej pozostával z invalidného dôchodku vo výške 331,50 eur, má náklady na bývanie vo výške 100 eur, náklady na stravu cca vo výške 100 eur, výdavky na lieky vyčísliť v sume 50 - 80 eur mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ústrižky preukazujúce nákup liekov otca na č. I. 41 spisu, predložených opatrovníčkou, ktoré nekorešpondujú s tvrdením otca o výške výdavkov spojených s liekmi, a to za prvé z dôvodu, že ide o doklady preukazujúce nákup liekov z r. 2016 a 2017, len jeden doklad preukazuje kúpu liekov z roku 2018 a aj to v celkovej sume 22,72 eur (teda rozhodne nie v sume 50 - 80 eur ako uviedol otec). Aj pokiaľ ide o výdavky za lieky z obdobia r. 2016 a 2017, išlo o doklady na sumu 14,78 eur (5/2016), v sume 18,94 eur (3/2017) a sumu 58 eur (z roku 2016!!).

21. Naopak, pokiaľ ide o pomery na strane maloletého Z., k zmene preukázateľne došlo. Od poslednej úpravy uplynuli takmer 4 roky, maloletý je starší, navštevuje druhý stupeň ZŠ, s čím sú neodmysliteľne spojené aj vyššie náklady na starostlivosť oň. Matka má s maloletým preukázateľne zvýšené výdavky pokiaľ ide o zdravotnú starostlivosť, kedy bolo preukázané, že maloletý je alergik a epileptik, úhradu nákladov na vyšetrenia a lieky znáša výlučne matka, ktorá zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého Z., a teda aj takýmto spôsobom si plní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Matka zabezpečuje maloletému bývanie, tiež zabezpečuje riadnu starostlivosť pokiaľ ide o starostlivosť spojenú s jeho zdravotnými ťažkosťami, ako aj starostlivosť spojenú so školskými povinnosťami a mimoškolskými aktivitami, pričom odôvodnené potreby kryje finančne v takmer plnej výške práve matka.

22. Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20 % až 30 % zo sumy jeho čistého príjmu (čo by v prejednávanej veci pri predpokladanom výživnom vzhľadom na vek a odôvodnené potreby detí v rozsahu 30 % z príjmu otca predstavovalo výživné vychádzajúc z príjmu otca vo výške 331,50 eur vo rozmedzí 66,20 eur - 99,45 eur, pričom však ako už bolo vyššie uvedené v každom jednom prípade je potrebné zohľadniť skutočné, resp. reálne možnosti a schopnosti povinného rodiča a v individuálnych prípadoch je možné výživné určiť aj vo vyššej miere ako odkazuje súdna prax. Vzhľadom na určenú výšku výživného na maloletého Z. spolu v sume 50 eur v porovnaní s odôvodnenými potrebami

maloletého v celkovej sume vyčíslenej matkou cca 250 eur mesačne je zrejmé, že súdom prvej inštancie určené výživné nepredstavuje ani len 20 % zo sumy jeho reálnych odôvodnených potrieb.

23. Otec v odvolaní poukazuje v podstate na tie isté skutočnosti, ktoré uviedol už v samotnom návrhu. Pokiaľ ide o uvedenie nových skutočností, poukázal na „výdavky spojené s lekármi, hygienou a rehabilitačným zariadením“, ktoré však bližšie nerozvil, nepreukázal relevantnými listinami reálne náklady na uvedené výdavky, hoci tak urobiť mohol. Nie je dôvod potom považovať odvolacie námietky otca za dôvodné.

24. Odvolací súd dáva otcovi maloletého do pozornosti a opätovne zdôrazňuje (hoci tak učinil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku a bolo tak konštatované aj v konaní vedenom Okresným súdom Trnava sp. zn. 27P/110/2016, kedy bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý z totožného dôvodu), že k situácii, v akej sa nachádza v súčasnosti, došlo práve jeho neuváženým konaním, kedy nadmerné požívanie alkoholických nápojov a omamných látok vyústilo do stavu, keď nie je schopný aj napriek svojmu produktívnemu veku vykonávať pracovnú činnosť, je invalidným dôchodcom. Napokon, túto skutočnosť uviedla i sama opatrovníčka navrhovateľa, teda išlo i skutočnosť preukázanú a nespornú. Matka maloletého počas konania na súde prvej inštancie uviedla, že otec začal konzumovať alkohol a omamné látky už v roku 2009, teda krátko po narodení maloletého. Z toho je zrejmé, že už v čase, kedy začal viesť takýto spôsob života bol jeho maloletý syn výživou a výchovou odkázaný na svojich rodičov. Z vyššie uvedeného možno konštatovať len to, že súčasné pomery na strane otca, o ktoré sa pričínil sám, nemôžu byť na ťarchu plnenia si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi. Objektívnu možnosť plniť si vyživovaciu povinnosť nezavinil maloletý, práve naopak, pričínil sa o to sám navrhovateľ. Povinný rodič má totižto povinnosť počínať si tak, aby svojim konaním nebola ohrozená výživa svojho dieťaťa, vychádzajúc z tej skutočnosti, že záujem dieťaťa je záujmom prvoradým, ktorý je v každom prípade nadradený záujmu povinného rodiča.

25. Nad rámec odôvodnenia odvolací súd dodáva, že k akejsi zhovievavosti súdu voči otcovi došlo i tým, že aj napriek skutočnosti, že k preukázateľnej zmene pomerov došlo práve na strane maloletého Z. (s poukazom na vyššie rozvedené dôvody), tak súd prvej inštancie ako i odvolací súd neuložil otcovi povinnosť platiť výživné vo vyššej sume, hoci na to dôvody v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine splnené boli.

26. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom na strane otca ako povinnej osoby nedošlo k zmene pomerov v rozsahu, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle zníženia výživného na maloletého, z ktorého dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

27. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 C.m.p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 C.m.p.

28. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).